

выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы  
изъ рукописъ святъ) о 4-6-и год. попол. Литер. додатокъ  
"Библіотека наїзном. повѣстей" виходить по 2 печат. вр-  
тижъ кожного 15-го и посльдніого днія кожного місяця.  
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улицы  
Галицької.  
Всі листы, посылки и рекламиаціи надлежить пересылати  
по адресу: редакція и адміністрація "Діло" Ч. 44 ул.  
Галицька.  
Рукописи не звертаються толькож на попереднє вісторе-  
день.  
Поодиноке число стоять 12 кр. з. в.  
Оголошення приймаються по цінні 6 кр. з. в. бть одно-  
строчки печаткою.  
Рекламиаціи неопечатаній вольній бть порта.  
Предплату надлежить пересыпрати франко (найлучше  
почтовымъ переказомъ) до: Адміністрація часописа "Діло"  
ул. Галицька, Ч. 44.

## ОТЪ АДМИНИСТРАЦІИ

Просимо всѣхъ нашихъ Вп. Предплат  
шкфовъ поспѣшити съ вырѣвианьемъ за-  
деглыхъ рахуякбвъ и надсыланьемъ нале-  
житости за бѣжучій кварталъ — бо бу-  
демо змушеній обмежити накладъ и вы-  
сылати лише тымъ, котрымъ предплата  
не скончилася.

# Середні школи въ Галичинѣ въ рр. 1875—1883.

Публицистика наша, котра отъ давна до-  
сить пильно занимався статистикою школъ  
народныхъ, далеко менше уваги звертала и  
звертав на середній и высшій школы, котрій  
прецѣ яко розсадники высшої интелигенції  
ислугують бодай на таку саму увагу, якъ и  
школы народній. Адже-жъ зъ гімназій и школъ  
реальнихъ выходять всѣ ти мужѣ, котрій съ-  
часомъ становятся духовыми проводниками и ре-  
презентантами краю; найбольша часть жъже  
нии весь засѣбъ загального образовання на цѣ-  
де живеть выносить именно зъ тыхъ вкладовъ,  
отдаючись въ высшихъ школахъ только фахо-  
вымъ (техничнымъ, юридичнымъ, теологич-  
нимъ, филологичнымъ и пр.) студіямъ. А ми-  
мо того въ органахъ краевыхъ мы не стрѣча-  
ли доси хочь колько небудь основного разбору  
системы вашихъ студій гімназіальныхъ, ба  
навѣть статистичне справоздание краевої ради  
школьной о станѣ гімназій галицкихъ въ р.  
1874 проминуло безъ отгомону по газетахъ и  
не звернуло на себе нѣчіи уваги. Правда,  
въ часу до часу продиралися до публичной  
вѣдомости поодинокіи факты або замѣтки,  
свѣдчачіи о тѣмъ, що станъ нашихъ гімназій  
єсть не зовсѣмъ рожевый, але жаденъ зъ на-  
шихъ краевыхъ публицистовъ не збрався на-  
те, щобъ звести до купы ти факты и замѣт-  
ки, прослѣдити ихъ жерело и звязокъ и про-  
зенити ихъ значеніе. Ба навѣть не стало тымъ  
публицистамъ анѣ часу анѣ умѣлости, щобъ  
бодай познакомити читаючу громаду съ тою  
широкою дискусією о хибахъ и задачахъ сере-  
дніихъ школъ, яка отъ довгихъ лѣтъ ведеся  
въ прасѣ заграницей, навѣть по іншихъ  
краяхъ австрійскихъ, а въ котрой бôльше або  
менше рѣшучо забирали голосъ такій поваги  
науковї, якъ Англичане Спенсеръ и Бенъ,  
Нѣмцѣ Дарингъ, Христаллеръ и др. О вели-  
кій важности и довесности той дискусії перв-

конуе нась уже хочь-бы те, що само австрійське правительство підъ си впливомъ покликало було 1880 р. до житя звѣстну „анкет гімназіяльну“, котра однакожъ по цѣлородчихъ дебатахъ на глумъ цѣлому образованому свѣтови розойшлася съ девизою: „Гімназії австрійскїй добрї и не потребуютъ основно реформы, а только хиба деякихъ маленькихъ врищѣвокъ, а затымъ — нехай буде якъ бувало!“

Чимъ пояснити собѣ тую дивну рѣвностъности нашей интелигентной громады въ справы середнаго и высшаго образованія? Мы не находимо иного оправданія, кромъ тога хиба, что гимназіи и реальній школы у нас переважно суть зовсѣмъ рядовой, не поддѣлягають подъ зарядъ ань подъ контролю краю — ну, а позаякъ послѣзвѣстной польской поговорки „гдѣ sprzyja krajowi“, то й заклады на уковый рядомъ (хочь, якъ побачимо дальше только въ части) удержаній и управляемыхъ мусятъ бути добры и потребамъ краю впопнѣ отповѣдны. Правда, деякій старшій люде пригадаютъ собѣ, что именно въ тыхъ закладахъ колишне меттерниховске правительство съ такимъ блыскучимъ успѣхомъ плекало и выковывало „den beschränkten Unterthanenverstand“ що выхованцѣ тои давнои системы на нещастье наше й доси ще ведутъ передъ въ нашомъ краю майже на каждомъ полѣ, хочь зъ „Unterthan-овъ“ поперемѣнювалася въ „Вѣнгер“-овъ, трибуналъ и ексцепленціи. Але съмена давнои „Beschränktheit“, втврченій въ ихъ головы за молоду, и доси ще въ нихъ не дали съ выкорѣнити, а пышнѣ парости ихъ кидаютъ и доси фатальну тѣнь на наше суспѣльне, политичне и освѣтнѣ житье, на понятія и змаганія молодшихъ, подростающихъ поколѣнь, отже-жь и на далеку ще нашу будущину.

Думаемо затымъ, що велика, послѣднія пора у нась принятися серіозно за познанье и критику нашихъ середныхъ и высшихъ школъ и спольною працею всѣхъ милующихъ свободну и широку освѣту прокладати дорогу до направы и амѣны теперѣшнои ихъ системы, давно вже неагодной съ духомъ и потребами нашего часу. Нарѣканями на „перетяженье“ учениковъ духовою працею въ тыхъ закладахъ, на занедбанье розвою физичного по при розвою умисловомъ, а навѣть прихапцевыимъ лѣченьемъ поодинокихъ нездоровыхъ симптомовъ — якъ того попатокъ зробила преславна

высле згадана анкета гимназіяльна, — тутъ лиху не поможеся. Треба конечно дойти до вого кореня, до самой теперь обовязуючои системы науковои, треба перебудувати и пересыпать цѣлу перестарѣлу будову отповѣдно до сучасныхъ потребъ и замагань свободного людскогого духа, щобъ нашїй середнїй науковїй заклады не були позорищемъ цѣлого образованого свѣта, не служили ввбрцями для реакційныхъ замаховъ заграницыхъ обскурантвъ, котрїй послѣ нихъ берутся въ своїмъ краю затемнювати головы и обезсиляти будячуся мысль у своего подростающого во-ко-унит.

Мѣркуючи, що першою и головною основою такої дискусії, о колько она не мав обернатися въ сферахъ абстракційной „Zukunftsmit-sik“, але опиратися на живыхъ фактахъ и вязатися съ дѣйствыми условными потребами житя народного, — мусить бути докладна и всесторонна статистика нашихъ теперь истнующихъ гимназій, — длятого мы мусимо на сѣмь мѣсци выказати подяку ц. к. краевої радишкольной за те, що на бѣжучу сесію соймову выготовила и предложила посламъ обширне справоздание статистичне о станѣ нашихъ середныхъ школъ въ рокахъ школьныхъ 1875—1883, т. е. въ послѣднихъ девяти рокахъ. Що бѣльше, мы смилимо выскказати при тѣй слу-чайности отъ себе думку (може при теперѣш-ныхъ обставинахъ не занадто смѣлу), що те справоздание буде нашимъ посламъ краевымъ не дармо предложене, що зверне на себе ихъ увагу, розбудить въ нихъ мысль о конечныхъ реформахъ и улѣпшенняхъ, станеся жереломъ отповѣдныхъ внесень, коли вже не на тепе-рѣшнїй, то бодай на будущїй сесіи соймовий. Правда, край нашъ дивнимъ способомъ нале-жить до тихъ немногихъ краївъ на кули земнїй, котри зъ своихъ спеціально-краевихъ, автономичныхъ фондівъ анѣ одного цента не дають на середне образованье свои моло-дежи, але все-жъ таки зъ того не выплыває, щобъ Галичина доставала те середне образова-ніе отъ державы за дармо, щобъ не оплачу-вала его въ повнѣ, а навѣть съ лишкомъ изъ свои кишенї, щобъ затымъ голосъ краю въ спрахахъ, тыкаючихъ нашихъ середнихъ школъ, мавъ бути зовсѣмъ неумѣстный. Намъ здається противно, що голосъ такій, рѣшучо поднесе-ний и ясно въ дусѣ поступовомъ сформулова-ний попертый голосами краевої людности.

Представте на „Альб“ для Азовской:	для России:
на цѣлый рѣкъ . . . 12 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.	
на полъ року . . . 6 вр. на полъ року . . . 6 рубл.	
на четверть року . . . 3 вр. на четверть рок. . . 3 рубл.	
съ дод. „Библиотеки“:	съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.	
на полъ року . . . 8 вр. на полъ року . . . 8 рубл.	
на четверть року . . . 4 вр. на четверть рок. . . 4 рубл.	
на семь дополнокъ:	на семь дополнокъ:
на цѣлый рѣкъ . вр. 6.— на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.	
на полъ року , вр. 3·50 на полъ року . . . 2·50 вр.	
на четверть року . вр. 1·25	
Для Волгоградской, окрести России:	
на цѣлый рѣкъ . . . . . 15 вр.	
на полъ року . . . . . 7·50 вр.	
на четверть року . . . . . 3·75 вр.	
съ дод. „Библиотеки“:	на семь дополнокъ:
на цѣлый рѣкъ . 19 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 вр.	

Digitized by srujanika@gmail.com

выскавъ-бы для насть живыи симпатіи въ иныхъ краяхъ, выкликавъ-бы оттамъ численныи подобныи голосы, що все разомъ було-бы для правительства достаточнымъ мотивомъ для приложения рукъ и силъ до основной реформы нашихъ середныхъ закладовъ научовыхъ.

## Отзыва до Русиновъ-Академиковъ.

Товаришъ! тринайцять лѣтъ мине, якъ  
молодї, горячі патріоты Русини-академики у  
Львовѣ завивали товариство „Дружний Лих-  
вярь“ теперъ „Академичне Братство“  
До того товариства горнутся рокъ-рочно ново-  
прибуваючій академики съ повнимъ довѣріемъ,  
щобы передовсѣмъ вナイти помочь и пораду у  
старшихъ товаришевъ, обованыхъ вже съ  
львовскими относинами, а тіи принимаютъ  
ихъ съ отвертыми раменами и радо помога-  
ють чи то въ выглядуваню лекцій або ин-  
шихъ занять, чи то при вписахъ на универ-  
ситетъ. Кажемо: съ повнимъ довѣріемъ, бо  
наслѣдники основателївъ „Дружного Лихвяра“  
вѣрно придержуются традиціи и первѣстної  
выключної цѣли товариства: взаимно себе  
нагодити.

матеріально спирати.  
Щорбчный Выдѣлъ усильно стараєся о помочь материальну для своихъ членовъ. Именно вышукує лекціи и канцелярійній занятія, удѣляє пожички и по возможности безповоротнї запомоги, на котрї Выс. Соймъ краевый щорбично 100 вр. призначує.

Выдѣлъ товариства стараєся такожь для  
своихъ членовъ о знижену цѣну билетовъ до  
театру, на вечерки, выставы, и т. и., о зни-  
жену цѣну лѣкарствъ по аптекахъ и упрошує  
лѣкарѣвъ о бесплатну пораду и помочь лѣ-  
карску.

дѣжь Буковиньска утратила одинокій выклады въ роднѣй бесѣдѣ на своѣмъ университетѣ. Про се знаютъ нашіи власти вышій, однакожъ сего прикрого стану до теперь не усунули, лишаючи обездѣженіе катедры сеи все таки на боцѣ — не знати до якого часу. Справы сеи годѣ промовчати тымъ, котрымъ она стала найприкрѣйшою, се есть руской молодежи, котрой належатся и на университетѣ чернов. права, якими хбенуются академики иныхъ народностей на всѣхъ университетахъ австрійскихъ. Заявивъ отже справоздавецъ, що сповнить певно лише усилине бажанье всеси нашей молодежи, коли представитъ зборови слѣдуючю революцію:

„Въче руской академичной молодежи въ Коломыи высказауе бажанье, щобы Высоке правительство а взглядно министерство просвѣты постаралося о якъ найскорше обсадже-  
ніе катедры языка руского и литературы ру-

Потомъ отчитано телеграмы, якій надбѣли були, а именно телеграмы бѣль д-ра Ярослава Окуневскаго, яко бѣль предсѣдателя первого академичного „Вѣча“ въ Коломыи, бѣль Дунаевскихъ Русиновъ, Львовскихъ Русиновъ-народовцівъ, Русиновъ бѣль Радехова и бѣль Белза и бѣль гостей весельныхъ въ Гвоздці. По отчитаню телеграмъ

разбудженія товарищеского життя межи рускою молодежею, — наказують Русинови-академікою статися членомъ руского академичного товариства.

Въ вѣльныхъ — вправдѣ у насть дуже короткихъ — хвилахъ отъ працѣ, — треба намъ, Товаришѣ, отдаватися науцѣ своего родного языка, родной словесности и исторіи, треба свои гадки высказывать другимъ товарищамъ и поддавати ихъ критицѣ, щобъ собѣ выробити всесторонній судъ о народныхъ нашихъ дѣлахъ на познѣйшѣ. Тутъ, Товаришѣ, маємо поле до попису, тутъ найскорѣше выбраузуемся на добрыхъ патріотѣвъ, на добрыхъ речниковъ, щобъ въ познѣйшомъ житїи выступити въ оборонѣ правъ своего народа. Въ цѣліи науковой позасновуванїи въ „Академичномъ Братствѣ“ кружки: „исторично-литературный“ теперь „философичный“, кружокъ „правниковъ“, кружокъ „етнографично-статистичный“ и „музичный“; удержуясь библіотека и читальня, а кружокъ правниковъ має вже свою поважну, окрему библіотеку правничу. Що найважнѣйше, Выдѣль „Академичного Братства“ займається выдавництвомъ литераторныхъ дѣлъ рускихъ, черезъ що вѣднало собѣ наше товариство симпатію у широкой публики и въ поважныхъ, ученыхъ кружкахъ. Доказомъ працѣ членовъ „Академ. Братства“ суть: „Антологія руска“ выдана въ десяти роковини заснованія товариства, дальше III ій томъ „Библіотеки Онишкевича“, которыи выданье довершилъ сегорѣчный Выдѣль, а теперь друкуются творы пок. Володимира Навроцкого старавшемъ кружка етнографично-статистичного. Працю нашу узнавъ и Выс. Соймъ краевый, удѣляющи намъ мінувшаго року запомоги на выдавництва въ сумѣ 150 зп.

Побѣдъ поважной працѣ не забувае Выдѣль и о розривѣ та забавѣ членовъ. Выдѣль устрою вечерницѣ съ спѣвами та отчимами и спѣльно съ іншими товариствами забавы, а въ часѣ вакації вандровки.

Товаришѣ! Спѣштѣ, щобъ збѣльшили силу роботниківъ молодихъ на нивѣ родной словесности и исторіи, лучѣтся съ ними, бо громада великихъ доказує дѣлъ!

Сподѣмося, що кождый Русинъ, молодий патріотъ, загостить до нашої комната при улиці Скарбковской, ч. 2 на I поверхѣ и вплишеси въ члены нашего товариства.

Отъ Выдѣлу „Академичного Братства“.

## ДОПИСІ.

Зъ Глининъ.

(Вечерокъ музикально-декламаторскій въ Глининахъ.) Зъ ініціативы цц. Кулицкого и Зѣльского, пітомцѣвъ семинарии и уроженцѣвъ Глининскихъ, отбувся недѣлю д. 14 с. м. въ читальніи въ Глининахъ вечерокъ музикально-декламаторскій, который удава якъ найкрасше и причинився немало для скрѣпленія духа руского межи тамошнімъ честнымъ, свѣдомымъ своимъ задачѣ и патріотичнимъ мѣщанствомъ. До устроения вечерницѣ приложили великого старана оба Все. патріохи тамошні, о. Решетиловичъ и о. Зѣльский, якъ неменше Ви. бурмистръ, п. Кулицкій, и п. Балтаровичъ. Импровизовано, зеленою гарно прибрали сала леди могла помѣстити гостей такъ мѣщевыхъ якъ дооколичныхъ, панъ-отцѣвъ духовныхъ съ родинами, мѣщанъ и селянъ наѣть зъ подальшихъ сторонъ. Вечерницѣ откryvъ хорошо обдумано рѣчю п. Кулицкій и поднѣсть всѣ заслуги Маркіана Шашкевича на полі нашей словесности, такъ якъ вечеръ сей бувъ устроенный въ память поета. П. Зѣльский выголосивъ удачно „Наймичку“ Шевченкову, пр. Вахнянинъ говоривъ о розкопкахъ въ Галичи, навязующи до нихъ историчай споминки про Ярослава Осомомысла и Данила, а о. Данило Таначкевичъ закончивъ торжество прощальною рѣчю. Перестанки выповнявъ то хоръ мѣщанъ Глининскихъ, то хоръ загостившихъ здь Львова спѣваковъ, то зновъ оба въ одно получены хоры. Гости прислушувались всѣмъ продукціямъ дуже уважно и нагороджали спѣваковъ рѣсными оплесками. Въ часѣ вечерка наспѣло богато телеграмъ отъ читалень зъ рѣжніхъ концѣвъ Галичини и поздоровляюще цвомъ отъ товариства „Пробстѣ“. Зѣбрание почили своею присутностею такожь маршалокъ повѣтовый п. Третерь и графъ Потулацкій и брали у всѣмъ живу участъ. По скончаныхъ продукціяхъ перешли всѣ гости, межи которыми багчильно богато нашихъ красавичокъ въ народныхъ строяхъ, до великого салѣ рады мѣской, прикрашеной стараньемъ п. Фацаловича дуже естетично вѣнцами и лімпіонами, де отбувся пиръ

4. Засѣданье зъ дня 18. вересня 1884.

По отчитаню петицій, въ которыхъ по наибольшой части петенты жадаютъ запомоги отъ сойму, наступило справозданье комисіи адміністраційною въ внесеніи выдѣлу краевого въ справѣ проекту закона будовельного для мѣста Львова. ПОС. Петрушкій жадавъ, щобъ законъ сей припято еп bloc. На внесеніе справоздавца отчитано однакожъ цѣле справозданье. Намѣстникъ Залескій зажадавъ деякіхъ змѣй въ сѣмъ законѣ, по чѣмъ палата въ другомъ читаню пріймила цѣ-

лый законъ съ поправками правительственного спольныхъ министрѣвъ такожь справа дипломатическою урегулюванію относно Боснії и Герцеговини до австро-угорской монархії, а за основу гласуєши має бути принятый результатъ вѣду въ Скерневицяхъ.

(Выборы въ Хорватії) представляются въ результатѣ не дуже користными для национального оторонництва. Въ Загребѣ удалось парламенту перфорувати выборъ кандидатовъ пріятелихъ правительству національної партії и не допустити до выбору кандидатовъ Старцевича, коего правительственный апаратъ. Знамените члены голосовѣ, учащихъ на Антона Старцевича проти виборівъ, есть доказомъ, що опозиція засунула Противъ легальності вибору кандидату національної партії крилошина Гаспарича засунуло въ двохъ округахъ, а много голосовъ Гаспарича куповано по 500 зп. — Въ другому і першому округу мѣскому Загребу не могла жажда періята кандидати опозиції, но оні полушили только голосовѣ, що і нѣкто не сподѣявся.

— Ще некористайше вишли виборы въ сельськихъ округахъ, а факти такі, що Миснатовичъ засновникъ національного не удержавъ титула Давида Старцевича, шефъ секційного Старцевича мусѣвъ улягчи маркованому членові оппозиції, а що та сама доля постигла такожъ його товариша Гословича, дають дуже много думати.

— Органы, прихильні національної партії, виправдѣ доказують, що она въ новому засновану, якъ и давнѣйше, — що виправдѣ реєстрацію фактичну основу — но не треба забувати, що побуду при виборахъ улемкіи правителіства байдужності партії Мразовича, а въ другомъ сторонахъ треба чинити фактъ, що Старцевичане, що становили ядро опозиції, позыкали въ теперійшій кампанії и перекупоть виборцівъ 4 нові мандати.

## ЗАГРАНИЦЯ.

Зѣздъ трехъ цѣсарствъ. Цѣсарі, що татого тиждня гостили въ Скерневицяхъ, давно розѣхалися домовъ, зѣздъ сей однакоже все не перестає бути предметомъ діял і матеріївъ. Поки подамо однакоже діял замітні уваги такъ краевої лікти и заграницю прасти, мусіно довести до кінця описъ цѣлого зѣзу. День 16 с. м. бувъ головно призначений для монархівъ на забавы. Передъ полуднемъ отже отбулася сампередъ ревія одного баталіона полка, що мавъ імѧ цѣсаря Вильгельма. Точно о 11 годинѣ звілись три цѣсарі передъ головною фасадою замку, въ стояло воїско и заразъ розічався переглядъ баталіона полка імені цѣсаря австрійского. При сїмъ переглядѣ вишивъ цѣсаря Вильгельма въ серединѣ, царь цо лѣвомъ, а цѣсаръ австрійський по правомъ боцѣ. При переглядѣ баталіона полк імѧ нѣмецкого цѣсаря вишивъ звонъ австрійскій цѣсарі въ серединѣ, цѣсаръ нѣмецкій зъ правого, а царь зъ лѣвого боку. Около 12 год. скіялась ревія, а оттакъ наступило снѣданье; о 1 год. три цѣсарі виѣхали на ловы. Коли переїзджали чрезъ мѣсто, народъ, що розставиво бувъ збітими ридами, повитавъ ихъ гримкими окликами, а молдѣвъ школи подавала цариці букеты. Дови скончилися о 5 год. Того дня конферували министри отъ 9 до 11 год. зъ рана и отъ 1 до 3 год. по полудни. По скончанії конференції кн. Бломаркъ бувъ наглядно дуже вдоволеный веселії и давній вразъ съ Гиромъ и Кальнокимъ фотографувати. — Гр. Кальноки получивъ великий хрестъ св. Андрея, а Гиромъ і Лабановъ Ростовскій великий хрестъ австрійского ордера св. Стефана. Крѣмъ сего одержали ордери такоже многи други особи зъ дружини цѣсарівъ, міжъ іншими і маркграфъ Вельцольполь, що особого вѣвъ ловы. Вечеромъ отбулася вечера, а обомъ снѣдували балетъ. На представленье въ театрѣ було запрошено 180 особъ, а що особливо характеристично, такоже околиції около 60 польскихъ дамъ. Замѣтно, що зъ помѣжъ польскихъ дамъ не видало лиши виключно особи зъ найвишою польською аристократії. Представлене вишло дуже добре і варшавський балетъ набравъ европейського розголосу. Представлювало насампередъ частину балета „Панъ Твардовський“, а оттакъ танці, які чардашь, мазурку і другі, цѣле представление тривало 1½ год. Оттакъ подано чаї, а обомъ монархів розбіхлися до своїхъ апартаментівъ. — Ог҃ьздъ монархівъ наступивъ 17 с. м. рано. Насампередъ отѣхъ вишивъ цѣсаръ Вильгельмъ. Передъ дворецъ жалѣзницѣ, на котрому вже зборилися дружина і воїско, заїхавъ позѣдъ цѣсарівъ о 9 год.; якъ разъ о той годинѣ авіація таїжъ і нѣмецкій цѣсаръ въвві підь руку царину. За ними поступавъ цѣсаръ австрійський і великою княгиню Марію Павловною. Цѣсаръ Вильгельмъ розірощався насампередъ съ царинею, кѣлучуючи єї въ лицѣ і два разы въ руку. Оттакъ звернувся до цѣсаря австрійского, обіймивши їго, і оба монархи тричи пецѣувалися і отиснули собѣ руки. Попрашавши ще съ вел. княгинею М. Павловною, цѣсаръ Вильгельмъ поцѣувавши тричи царя, а сей подякувавъ ему за її щедрії. На послѣдокъ попрошуваючи цѣсаръ Вильгельмъ зъ російськими офіцірами. Тымъ часомъ розірощалася і дружина нѣмецкого цѣсаря. Особливо сердечне було прощання австрійського цѣсаря ст. кн. Бломаркомъ. Середъ гримкими цѣсаря „Гуря!“ рушивъ позѣдъ съ високими гостеми за границю. Ровно-жъ сердечне було прощання

## ЧЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Подорожъ цѣсаря до Тиролю и открытие арльбергской жалѣзницѣ). Для 18 с. м. вересня розпочавъ цѣсарі подорожъ до Тиролю, щобъ лично довершити актъ открытия арльбергской жалѣзницѣ. Після програми задержався цѣсаръ по дорозѣ дн. 19 с. м. вересня въ Стамбъ і прінявъ участь въ отбываючихъся межи Стамбъ і Тельфѣс мазаврахъ ліандвери, а по укіненю маневръ отѣхъ до Інсбруку, де по депутаціяхъ принимавъ проживаючого въ Іельсь князя д'Аленонть. — Принять цѣсаря въ столиці Тиролю було, після описовъ газетъ, дуже свѣтле, а въ маніфестаціяхъ въ честь монарха пріняла участь численній корпораціи і товариства. — Для 20 с. м. вересня отѣхъ цѣсаръ зъ Інсбруку на открытие жалѣзницѣ, котре отбулося въ звичайному въ такихъ случаюхъ торжествомъ. — Актъ открытия арльбергской жалѣзницѣ, котре яко лінія сполучаючи захѣдъ съ відомості, буде мала въ отношенніи економічнѣй незвичайне значеніе, обговорюючися тепер въ цѣлій австрійской прасти, що тарифи для нафтъ кавказкої ведуться переговоры і чо правительство хотѣло бы ужити свого впливу, щобъ тарифи для краївъ продуктівъ нафтъ були зниженіи въ отношенніи до отдаленія отъ мѣсця продукції були зробленіи съ тарифами для нафтъ кавказкої. На сюю пріялію заявивъ маршалокъ, що доручатъ єї на містникамъ. На сїмъ закінчено засѣданье.

(Спільні конференції министерствъ). Нині мають министри Кальнокій, Біляндъ і Калля разомъ съ фаховими референтами приїхати до Пешту, щобъ принять участь въ конференціяхъ министрівъ, що зачнутся завтрашнімъ дні. Въ самій цѣлі отпраївся до Пешту такожъ австрійські министри Таффе і Дунаевскій. — Предметомъ нарадъ министрівъ буде уложеніе прелиминарія спольного бюджету і другі справи, стоячі съ пімъ въ звягні. Обрады потревають три або чотири дні і закінчаться спольною радио министрівъ позѣдъ предѣдательствомъ цѣсаря. — Цифри бюджету поодинокихъ ресортівъ не будуть о много рѣжніли отъ прелиминарівъ на рокъ 1884. Лишь въ отѣхъ маринарки мають бути прелиминарії видачки високі якъ минувшого року, а надвишка має бути обернена на дозволеніе і збільшеніе матеріалу фотового. Імовѣрно прійме рада министрівъ сей прелиминарій і здається, що її пріде въ такої самій формѣ позѣдъ обрады делегації. — Крѣмъ бюджету має позѣдъ прагской „Politik“ прійти позѣдъ обрады за границю. Ровно-жъ сердечне було прощання



— Календарь товариства „Пресвятыи“ друкуєся спішно і вже є початкомъ слѣдуючого місяця опустити печатию.

### Вѣсти зъ Епархії Львовской.

Вѣденське ц. к. намѣстництво надало приворично посаду півця при церквѣ св. Варвары у Вѣдні (опорожнену черезъ смерть півця Ів. Медвецкого) п. Вас. Романовскому, питомцеві, и назначило ему 20 зр. мѣсячної ремуніації.

Презенту на Турьї, дек. олеського, получивъ о. Іоанъ Герасимовичъ, капелляръ зъ Зарубинець.

До испиту конкурсного допущенія оо. 1) Мих. Баранъ зъ Бзовицї, 2) Вас. Жилавій зъ Ганусовець, 3) Ник. Олексій зъ Усти зеленого. 4) Григ. Купинській и 5) Теофіль Гутковскій.

Уведомленій отъ сотрудництва въ Підлії о. Богданъ Еліашевскій.

Завѣданій до канонич. інституції оо. 1) Андрей Тимуровичъ на пар. Гумінська, 2) Ів. Дымішевскій на Кіїданівъ, 3) Юл. Рожанковскій на Глибоку, 4) Савінъ Григоровичъ на пар. Коначинцій, 5) Ів. Рогужинській на пар. Гростанець.

Ц. к. намѣстництво годиться на канон. інституцію о. Даан. Крупки и Підберезцій.

Канон. інституцію получивъ о. Ів. Гаваньскій на Высновицї, дек. тернопольского.

Принятій до еп. перемиської о. Павло Крушельницький, б. сотрудникъ архикатедральний у Львовѣ.

Митроп. консисторія вставляється до президії ц. к. намѣстництва: 1) щоби приволила па замѣну парохії межи священиками: о. Ник. Марморовичъ зъ Любші и о. Йосиф. Терешкевичъ зъ Загреба; 2) щоби згодилася на канон. інституцію о. Терешкевича на Любшу и о. Марморовича на Загребъ.

### Вѣсти зъ Епархії Перемиської.

Епископ. консисторія вставляється до президії ц. к. намѣстництва дотычно каноничної інституції запрезентованого о. Львія Сембраторовича на парохію Чертельє, дек. сяніцького.

Ц. к. намѣстництво годиться на каноничної інституції оо. Александра Гелітовича на капелляръ Коровинки, дек. перемиського и Юл. Низового на парохію Завадівъ, дек. яворівського.

На I р. богословія въ вѣденське центральне сименіще принятій пп. Константинъ Пацановскій и Петро Погорецький.

Каноничну інституцію на капелянію Болестрашичъ, дек. перемиського, получивъ тамошній завѣдатель о. Ростиславъ Николай Вишневскій.

### Господарство, торговля и промисль.

— Банкъ „Славія“. Дѣяльність и грошева фрекенія за мѣсяць: цвітень, май и червень 1884.

Въ протягу того часу заключено у всѣхъ секціяхъ обезпечень (I—V) житевій, огнєвій и градовій новихъ убезпечень разомъ 21.225 на капиталъ 19,960.619 зр. 22 кр., зъ которыхъ премія и побочнія належитості виносять 526.871 зр. 71 кр. Винагородженіе за школу виплачено въ тоймъ часъ у всѣхъ секціяхъ 157.641 зр. 52 кр.

Въ протягу тихъ трехъ мѣсяцівъ вложено въ 35 касахъ задатковихъ, помежія которими знаходяться слѣдуючій въ Галичинѣ: въ Бояні, Добчицяхъ, Заклічинѣ, Радомиши, Колбушовій, Бирча, Дробічи, Рогатинѣ, Миколаїві, Куликіві, Станиславові, Надвірній, Делятичі, Збаражі, Козовій, Переяславлянахъ, Радлові и галицькій касѣй задатковій у Львовѣ — разомъ 269.332 зр. 13 кр. и пожичено на іпотеку 555.934 зр. 27 кр. Оборотъ грошевій въ центральній касѣй за той часъ вносивъ 1,774.960 зр. 77 кр. Пожарними сикавками обійтено 4 громади въ Чехахъ, 1 въ Моравії, 1 въ Уграхъ, а одну (Мости вел.) въ Галичинѣ. Отъ 1 січня до 30 червня 1884 заключено у всѣхъ секціяхъ новихъ убезпечень 31.098 на капиталъ 31,651.547 зр., за премію и побочнія належитості 891.851 зр. 76 кр. и виплачено въ протягу того часу винагородженіе за понесеній страти у всѣхъ секціяхъ 259.934 зр. 53 кр.

Пенсійний фондъ заступниківъ до 30 червня 1884 досягнувъ висоты 43.832 зр. 58 кр. въ готовці и ефектахъ.

Выдѣлы контролюючій банку „Славія“ починали кромѣ іншихъ слѣдуючій постановленія:

1. Всѣлякі фонди автономичного створишення емеритального будуть въ будучності локованій виключно въ листахъ заставныхъ банку іпотечного королевства Чехъ, съ краєвою порукою, поваже купоны листовъ заставныхъ моравскаго банку іпотечного мають підчасті податви доходовому.

2. Рада завѣдуюча банку „Славія“ закладає автономичній обдѣлъ для поодинокихъ категорій робітниківъ, слугъ и іншихъ, посли взору створишина для забезпечення пенсій броварниківъ, скоро достаточніе число участниковъ голосується.

Для корпорації, властителівъ добра, фабрикантівъ, кущівъ и т. п., котрій самі за одного або більше своїхъ урядниківъ або служащихъ вклады емеритальній платять цѣлкомъ або такожъ по часті спільно съ ними, прислугує особенне услоїїе, після котрого можна виплатити вклади на случаї виступленія або отдаленія отъ обовязку (затимъ помежі, жіючими и — розумується — передъ побирањемъ емеритури) перенести на особи інші.

3) Такожъ членамъ секцій убезпечення на житї (секція I и II) будуть нові знанійші коости подаваній и права ихъ будуть розширені, именно:

а) у всѣхъ майже заведень асекураційнихъ

тратити контрактъ убезпеченія на житї право-силності, коли убезпеченій поліже въ поєдинку, або самъ собѣ житї отбере; банкъ „Славія“ робить зъ того постановленія винятокъ на случаї, если дотычає убезпеченіе що найменше 5 лѣтъ тревало и если убезпеченій капиталъ не перевишає 5 000 зр.

б) на полисы що найменше 5-лѣтній дотеперь правосильній, на окреме жаданье члена випаданій будуть съ кінцемъ кожного дальнішого року убезпеченія листы удѣловій на тѣ квоти капиталу, на котрій членъ за виплати премії набувъ право.

— Зарядъ Галицкого товаристви пчольничо-огородничого повѣдомляє П. Т. Публіку, що для участниківъ Загальнаго Збору товариства пчольничо-огородничого и полученою що німъ країво виплати пчольничо-огородничою и промислу домовою въ Тернополі въ дні 26, 27, 28, 29 и 30 л. вересня с. р. — постараєса о зниженні цѣнъ їзды до Тернополі и наздѣй железніциами: 1) железніцею Кароля-Людвіка отъ 21 л. вересня до 6 л. жовтня за одинъ цѣлій билетъ I оо кляси — туди и наздѣй II-го кл., а зъ цѣлій билетъ II тої кл. — туди и наздѣй III-го кл. 2) железніциами Тарнівско-Лелюхівською и Галиц.-Трансверзальною отъ 20 вересня до 5 жовтня II-го кл. съ опустомъ 33<sup>1/3</sup>%, а III-оо кл. съ опустомъ 25%. 3) железніциами арх. Альбрехта и Наддністряльскою отъ 20 вересня до 5 жовтня съ опустомъ 25%. 4) железніциами Львівско-Чечновецко-Ясюкою отъ 23 вересня до 3 жовтня II и III тої кл. съ опустомъ 33%. По карты легитимації треба зголосити до „Центр“. Заряду Галицкого тов. пчольничо-огородничого у Львовѣ“. Кто викажеть легитимаційно картою, — держить билетъ їзды на названихъ железніциахъ по зниженні цѣнѣ. — Отъ Центр. Заряду.

### На руки редакції „Дѣла“ прислали:

— Для потерпѣвшихъ отъ повені: О. І. Барвінській зъ Постолівки 17 зр., о. С. Яримовичъ зъ Джурина 17 зр. 30 кр., Пчт. урядъ деканальний въ Залбізахъ 10 зр., о. А. Лотоцкій въ Тростянеці 6 зр., о. Т. Бачинській въ Джурині 11 зр.; о. І. Ульницій въ Стратинѣ 10 зр. 10 кр., о. В. Яремкевичъ въ Лобозівѣ 70 кр., чч. парохіяне Заставець 4 зр. 50 кр., о. И. Навроцкій въ Голігочахъ 1 зр., Дръ М. Бучинській въ Станиславовѣ 1 зр. 74 кр., зъ акафисту на Успеніе въ Зарванці 25 зр. 25 кр., ч. громада Раковъ 10 зр. 80 кр., о. І. Барвінській зъ Постолівки 1 зр. 20 кр., п. Франко Ктиша 1 зр., п. Стан. Макодайскій 50 кр., о. Ю. Гладиловичъ зъ Любачевиа (зъ акафисту) 4 зр.

— Для учениківъ рускої гімназії: Комитетъ устроєня вандровки въ Станиславовѣ 20 зр. 40 кр.; складка на іменникахъ о. декана Несторовича въ Ульгівку 10 зр.

— На рускій правотарь домовий: о. З. Насальскій въ Войловичахъ 3 зр. 25 зр., Ва. Михальскій въ Вижниці 3 зр. 25 кр.

— На лотерю фантову: Вп. М. Турянській въ Петровчу 5 зр.

### Переписка Редакції и Адміністрації.

Вп. Т. Д. въ Дубравці. Згаданихъ 3 зр. мы не дostaли въ червні отъ редакції „Руского Сиона“, отже есть записано у насъ на сей рокъ лише 19 марта 3 зр. а 22 вересня 5 зр.; прійшло бы ще 4 зр. до кінця року. — Всч. Ю. Ф. въ Сtryю. До кінця року ще 1 зр. Рекламованій аркушъ висылаємо. — Вп. О.—ій въ Станиславовѣ. За Вашу допись дякуємо и просимо о насъ не забувати; зъ другої части мы не могли користати за для деякіхъ правныхъ неясностей.

### 14. Дуже важне.

Знамениты наслѣдками, які щоденно порошки швайдарські осягають, дається незвичайне улюбленье тыхъ порошківъ у всѣхъ класахъ нашого населенія впновні вислени. Ale що кажуть на те великий майстер медичнї науки? За отповѣдь на те питанье вистане слѣдуючій листъ одного зъ найповажнійшихъ професорівъ. Іншъ пише до п. апт. Р. Брандта въ Циріху и т. д. Ваші швайдарські порошки пригодились мені особливо въ практицѣ жіночої пріймаются радо (2 штуки въ годину по сніданку), бо они дѣлають певно не спроваджуючи утижливості. Такожъ для мужчинъ при скідячій роботѣ або въ старості — словомъ, при лінівому руху кишокъ, — показуються дуже користными.

Коробка коштує 70 крейцарівъ, вистане на кілька тиждївъ и мусить мати въ доказъ правдивості підписъ Рих. Брандта въ бѣлому кресті на червоному полі.

### „Славія“ банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празд.

Симъ завѣдомляємо Вп. Публіку, що п.

Мечиславъ К. Бобрецький  
зъ Львова,

котрый черезъ якісъ часъ въ цѣлі асекураційній для насъ подорожувавъ, не есть більше заступникомъ нашого банку, а тымъ са-мимъ не есть уповажненій задатки або яку-небудь готовку на рахунокъ банку „Славія“ принятими.

Львовъ 19 л. вересня 1884. 1183

Головне заступництво банку „Славія“  
для Галичичи

# ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини и Буковины,

зарегистроване общество съ неограничену порукою

деконтує власні випускани листы, купоны, такожъ всякий купоны отъ державнихъ ефектовъ и заставныхъ листовъ, удѣляє пожички за ги-потекарнимъ обезпеченіемъ.

Есконтує вексль, принимає грошевій вкладки:

а) на книжки щадничий по 6%; б) на текучій рахунокъ (conte сур-rente) за 30-, 60-, 90- и 120-дневнимъ виповідженіемъ по 4%, 4½%, 5% и 5½%.

### Заставничій отдѣль

того-жъ Заведеня удѣляє пожички на заставы, а именно: цѣнній ефекты, догоції, вироби фабричні и ремесличні предметы, маючі цѣнність. Бюро Заведеня въ власномъ домѣ при улицѣ Орменьськїй н-р 2, на I-омъ поверсі.

1137 (18—24)

Отъ трицятяти лѣтъ заложена Торговля

### В. СТАХЕВИЧА ВЪ ТЕРНОПОЛІ

поручає кромѣ богато устроеного

### МАГАЗИНУ

рѣчей, ризъ, образовъ и книгъ церковныхъ

1147 (5—?)

такожъ

### ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

въ робовѣ ювелірскихъ, золотыхъ, срѣбныхъ, зъ хинського ербера

### И ГОДИННИКОВЪ ЖЕНЕВСКИХЪ

золотыхъ и срѣбныхъ.

По цѣнахъ найдешевшихъ.

### Реальність на продажъ!

Домъ муріваний и офіцинки щодъ ч. 167 на Замарстиновѣ, улиця Шенбівка (передъ рогачкою